

Utorok 13. septembra 2016

Text: J 11, 1 – 3. 17 – 38

¹Bol jeden nemocný, Lazár z Betánie, z mestečka Márie a jej sestry Marty. ²Bola to Mária, ktorá pomazala Pána masťou a svojimi vlasmi Mu utierala nohy; jej brat Lazár bol chorý. ³I poslali tie sestry k Ježišovi s odkazom: Pane, ajhľa, ten, ktorého miluješ, je nemocný.

¹⁷Keď Ježiš prišiel, našiel ho už štvrtý deň ležať v hrobe. ¹⁸Betánia bola blízko Jeruzalema, asi na pätnásť honov. ¹⁹Mnohí zo Židov prišli k Marte a Márii potešovať ich (v zármutku) nad bratom.

²⁰Keď Marta počula, že Ježiš prichádza, šla Mu naproti, Mária však sedela doma. ²¹I povedala Marta Ježišovi: Pane, keby si bol býval tu, nebol by mi brat umrel. ²²Ale aj teraz viem, že čokoľvek by si prosil od Boha, dá Ti Boh. ²³Povedal jej Ježiš: Tvoj brat vstane z mŕtvych.

²⁴Marta mu odpovedala: Viem, že vstane pri vzkriesení v posledný deň. ²⁵Riekol jej Ježiš: Ja som vzkriesenie a život - kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie, ²⁶a nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa. Či veríš tomu? ²⁷Povedala Mu: Áno, Pane, ja som uverila, že Ty si Kristus, Syn

Boží, ktorý mal prísť na svet. ²⁸A len čo to povedala, zavolala si tajne sestru Máriu a riekla jej:

Majster je tu a volá ťa. ²⁹Ako to (Mária) počula, rýchlo vstala a šla k Nemu; ³⁰Ježiš totiž nedošiel ešte k mestečku, ale bol na mieste, kde Mu Marta vyšla naproti. ³¹Keď Židia, ktorí boli s ňou v

dome a potešovali ju, videli, že Mária rýchlo vstala a vyšla, šli za ňou, lebo si mysleli, že ide na hrob plakať. ³²Ako teda Mária prišla tam, kde bol Ježiš, a uvidela Ho, padla Mu k nohám

hovoriac: Pane, keby si bol býval tu, nebol by mi brat umrel. ³³Keď Ježiš videl, že plače a že

plačú aj Židia, ktorí prišli s ňou, zachvel sa v duchu a vzrušený ³⁴riekol: Kam ste ho položili?

Povedali Mu: Pod', Pane, a pozri sa! ³⁵A Ježiš zaplakal. ³⁶Vtedy povedali Židia: Ajhľa, ako ho

miloval! ³⁷Ale niektorí z nich hovorili: Či ten, ktorý otvoril oči slepému, nemohol urobiť, aby

tento nezomrel? ³⁸Ježiš sa znovu zachvel a pristúpil k hrobu; bola to jaskyňa zavalená kameňom.

Piesne: ES č. 697, 700

Zamyslenie nad Božím slovom:

V Evanjeliu podľa Jána sa hovorí o vzkriesení Lazára. Ježiš je ústrednou postavou, Lazár je v úzadí. Nevieme, ako sa Lazár cítil pred smrťou, nevieme, čo prežíval po vzkriesení. Mnohokrát sami túžime po takomto vzkriesení pri svojich blízkych, keď zomrú. Smutne len skonštatujeme: Život mu už nevrátíme. So stratou blízkeho sa musíme vyrovnáť, či už jeho smrť niekto zavinil, alebo prišla zákerná choroba, alebo jednoducho zomrel. Slovo „keby“ (keby to bolo inak, keby bol liek, keby bol na inom mieste...) stráca zmysel. S takýmto „keby“ víta Ježiša i Lazárova sestra Marta. Už je všetko zbytočné, zomrel. Už nič... To Bohu vyčítajú mnohí ľudia. Bože, keby si tu bol, všetko by dopadlo inak... Marta prehliada Ježišovu prítomnosť, išlo jej len o Jeho pomoc. Ježiš však prišiel, je s ňou, je tam. Znáša plač s plačúcimi. Je s nimi ako Ten, ktorý povzbudzuje slovami: „Ja som vzkriesenie a život...“ Tieto slová sa dokazujú aj v ďalších udalostiach bezprostredne po vzkriesení Lazára, keď židovská rada rozhoduje o Ježišovej smrti. Pri Ježišovi však vidíme slávne vzkriesenie na tretí deň. Bol vzkriesený k večnému životu, prvotina z umretých. Boh nepočul naše prosby, neprišiel včas, nezasiahol tak, ako zasial Ježiš u Lazára... To si často myslíme. Vedzme však, že On je v našej bolesti s nami; aj vtedy, keď strácame blízkeho, On je prítomný. Plače s plačúcimi. Dáva nádej vo svojich slovách. Nádej, ktorá sa stane zjavou v posledný deň, keď ľudstvo bude vykúpené z úzkosti a vzkriesené k novému životu. Vzkriesenie však nie je len udalosť ďalekej budúcnosti, nepredstaviteľná vízia na konci vekov. Vzkriesenie vstúpilo Ježišom Kristom medzi nás. Na vzkriesenie nemusíme čakať. Už dnes ho môžeme prijať vierou. Čo to konkrétne znamená? Všetko, čo robíme s vierou a čím nasledujeme Ježiša, to zostáva naveky. Keď odpúšťame, rozdávame, povzbudzujeme a s láskou napomínáme, keď oslavujeme Boha za svoj život... Dnes Ježiš volá silným hlasom aj teba – ako Lazára z hrobu. Volá ťa zo zatrpknutosti, smútku, sklamania, z únavy. Je tu a volá ťa

späť do života s Ním. „*Život ti vykupuje z hrobu, venčí ťa milosťou a milosrdenstvom.*“ (Ž 103, 4) Boh má moc vytrhnúť ťa zo smrti do života; záleží len na tebe, či aj v tvojom živote sa oslávi Boh. Amen.

Modlitba:

Vzácný náš Pane, nebeský Bože! Ďakujeme Ti za dar života, ktorý si nám dal. Ty nás vedieš a sprevádzaš cez rôzne problémy a pomáhaš nám znášať rozličné ťažkosti a kríže. Si pri nás aj vtedy, keď strácame svojich blízkych. Potešuješ nás svojím slovom a dávaš nám nádej na večný život a vzkriesenie. Aj nás kriesiš k novému životu a pozývaš do trvalého spoločenstva s Tebou už tu, na zemi. Ved' nás k správne rozhodnutiu a daj nám silu vytrvať vo viere v Teba až do smrti. Amen.

Mgr. Eva Škarupová Lašáková, zborová farárka v CZ ECAV Hanušovce nad Topľou (ŠZS)